

Ændringsforslag.

Af et *Flertal* (Christen Andersen, N. P. Andreasen, Hinrichsen, Levinsen, N. P. Nielsen, Nøhr, Smørum, Strøm og Villumsen), tiltraadt af *Socialministeren*:

Lovforslaget affattes saaledes:

„Forslag til Lov

om

Ændringer i og Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 332 af 15. December 1934 om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter.

§ 1.

Lov Nr. 332 af 15. December 1934 om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter har Gyldighed indtil Udgangen af Marts Maaned 1937 med følgende Ændringer:

- a) I Lovens § 1, Stk. 3, indsættes efter Afsnit 2 som nyt Afsnit:

„3) Arbejdstiden kan dog ikke nedsættes til under 36 Timer pr. Uge.“
- b) Som ny Paragraf indsættes efter § 1 følgende:

„§ 1 a.

Stk. 1. De i denne Lov omhandlede Arbejder vil være at vederlægge med den Betaling, der i Henhold til almindelig gældende Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere eller i Henhold til Overenskomst mellem Kommunen og dennes Arbejdere maatte være fastsat for tilsvarende Arbejde eller, hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, da efter Særoverenskomst mellem Arbejdsgiveren og de paagældende Arbejdere; dog kan der ikke ved saadan Særoverenskomst fastsættes højere Sæts end de, der er gældende efter de almindelige Overenskomster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Opnaas der ikke Overenskomst om Arbejdslønnen, kan hver af Parterne forlange Spørgsmaalet forelagt Arbejdsnævnet.

Stk. 2. Som Arbejdsgiver anses den, der i Realiteten iværksætter Arbejdet, for saa vidt han efter Ulykkesforsikringslovens § 51, jfr. § 17, er forsikringspligtig for paagældende Arbejdere, i modsat Fald den forsikringspligtige.

Stk. 3. En Arbejder anses ikke for arbejdsløs i Arbejdsløshedslovgivningens Forstand i de ledige Dage (Uger), der er en Følge af den i nærværende Lov paabudte Arbejdstidsforkortelse.“